

Mesační jízdcí

Snehová kobyla

Albatros

LINDA CHAPMANOVÁ

Mesační jazdci 5

Snehová kobyla

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Mesační jazdci 5 - Snehová kobyla – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Mesační jízdcí

Snehová kobyla
Linda Chapmanová

Albatros

Obsah

Prvá kapitola	7
Druhá kapitola	22
Tretia kapitola	39
Štvrtá kapitola	51
Piata kapitola	60
Šiesta kapitola	68
Siedma kapitola	77
Ôsma kapitola	96
Deviata kapitola	109
Desiata kapitola	126
Jedenásta kapitola	136
Dvanásta kapitola	147

Linda Chapman: Moonlight Riders: Snow Mare
Text copyright © Hodder & Stoughton Limited 2023
Illustrations copyright © Hodder & Stoughton Limited 2023
The moral rights of the author and illustrator have been asserted.
Translation © Jana Vlašičová, 2025
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.
Vytlačovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4813-1
ISBN e-knihy 978-80-566-4869-8 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)

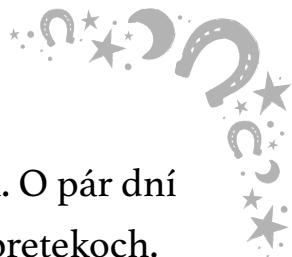
PRVÁ KAPITOLA

Keď Amara sledovala Imogen a jej poníka Príliva, ktorí práve trénovali presúvanie hrnčekov počas jazdy, Amara cítila, ako sa Uhlík zachvel od vzrušenia. Imogen sa naklonila nabok, akoby mimochodom chytila smaltovaný hrnček posadený na drevenú tyčku zapichnutú do zeme a položila ho na ďalšiu tyčku bez toho, aby Príliv spomalil. Potom sa tryskom rozbehli do cieľa.

Alex zvýskol a vyštartoval dopredu na nižšej kobyle Ružičke a bol ešte rýchlejší ako Imogen. Postupne zvesil všetky hrnčeky a nastokol ich na prázdne tyčky. Ani na sekundu nezaváhal. Amara túžila byť rovnako dobrá ako Alex a Imogen – obaja totiž boli rýchli aj presní. Súčasťou tímu, ktorý súťažil na Pony pretekoch za Mesačné stajne, boli už tri roky.

Uhlík sa netrpezlivo zahmýril, keď dopredu vyrazila najmladšia členka tímu Bea, ktorá cválala na pomalšej a pokojnejšej Piesčine, peknom svetlom poníkovi. Amara potľapkala Uhlíka, aby ho upokojila. Keby vyštartovali skôr, než predchádzajúci pretekár skončí svoju jazdu, vylúčili by ich z pretekov a ich trénerka Jill bola na takéto veci veľmi prísna – najmä teraz, keď sa

blížila najdôležitejšia súťaž roka. O pár dní sa mal začať šampionát v Pony pretekoch.

Pokoj, Uhlík, pomyslela si Amara.

Už chcem byť na rade! začula myšlienky Uhlíka.

Viem, ale musíme počkať.

Aj keď Uhlík vyzeral ako obyčajný, hoci krásny čierny poník, patril medzi živelné kone, rovnako ako ostatné poníky v tíme Mesačných stajní. Vďaka kúzelným schopnostiam sa dokázal s Amarou rozprávať prostredníctvom myšlienok.

Na celom svete žili živelné kone, a každý z nich mal kúzelnú moc spojenú s jedným zo štyroch živlov: zemou, vzduchom, ohňom alebo vodou. Každý z nich si našiel svojho Skutočného jazdca, s ktorým si vytvoril puto a ktorý mu pomohol ovládať jeho

kúzelné schopnosti. Tieto kone väčšinu času skrývali svoje kúzelné schopnosti pred svetom a živelnú podobu na seba brali len vtedy, keď sa ich učili ovládať alebo keď potrebovali niekomu pomôcť. Jediní ľudia, ktorí vedeli o existencii živelných koní, boli Skutoční alebo Dediční jazdci, teda tí, ktorých rodičia alebo starí rodičia patrili medzi Skutočných jazdcov. A všetci uchovávali tajomstvo týchto koní v tajnosti.

Uhlík si za svoju Skutočnú jazdkyňu vybral Amaru a stalo sa to krátko po ich prvom stretnutí. Amara bola šťastná. Nielenže sa mohla zúčastňovať na všetkých kúzlach, ale okrem toho zažívala celkom bežnú zábavu s kamošmi v tíme a ich živelnými koňmi. Spolu sa túlili po lesoch, pomáhali v stajniach, zúčastňovali sa

Pony pretekov a v lete spolu trávili čas v jazdeckom tábore.

Sme na rade! povedal Uhlík, keď Bea s Piesčinou skončili. Nadšene poskočil smerom k tyčiam. Keď Amara chytila prvý hrnček, dlhé hnedé vrkoče viali za ňou. Zvesila ho z tyčky a položila ho na ďalšiu.

Prvý!

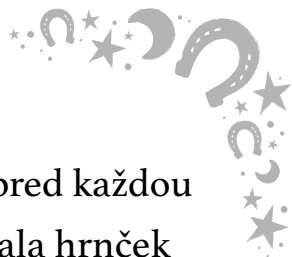
Uhlík nastražil uši a predĺžil krok ako pretekársky kôň, akurát príliš zrýchlil.

Amara sa načiahla za druhým hrnčekom, ale minula. „Áááá!“ zvolala. „Uhlík, stoj!“

Uhlík sa otočil a bežal späť k tyčke, aby Amara mohla hrnček zvesiť. Položila ho na poslednú tyčku, a hoci do cieľa dobehli v dobrom čase, Amara sa na seba hnevala. „Nemôžem uveriť, že som to takto dobabrala!“ stonala, zatiaľ čo Uhlík zastal pri Prílivovi.

„Neboj sa, všetci robíme chyby a ty si tú svoju veľmi rýchlo napravila,“ upokojovala ju kapitánka tímu Imogen. Vždy ostatných podporovala.

„Aspoň si šla rýchlo,“ pridala sa Alex, „nie ako Kalini.“ Pozrel sa na Amarinu najlepšiu priateľku Kalini, ktorá práve vyštartovala.

Svojho poníka Bleska zastavila pred každou tyčkou, potom veľmi opatrne vzala hrnček a pomaly sa presunula k ďalšej tyčke.

„Dokážeš to aj rýchlejšie, Kalini!“ volal na ňu Alex netrpezlivo.

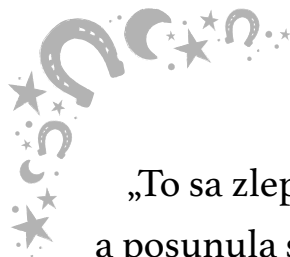
„Alex, no tak!“ krotila ho Imogen.

„Ak bude taká pomalá, nikdy tie preteky nevyhráme!“

„Nevyhráme ani vtedy, keď ju prinútiš ísť rýchlejšie a ona minie všetky hrnčky,“ zahriakla ho Imogen, zatiaľ čo Kalini prišla do cieľa. „Dobrá práca, Kalini!“

„Áno, išlo ti to dobre!“ pridala sa Amara, pretože vedela, ako sa Kalini obáva, že na členku tímu nie je dosť dobrá. „Oba hrnčky si pekne umiestnila. Nie ako ja.“

„Ale bola som strašne pomalá,“ zosmutnela Kalini.

„To sa zlepší,“ uistovala ju Imogen a posunula si okuliare vyššie na nose. „Kým sa vráti Jill, precvičíme si ešte podávanie rekvizít.“ Jill sa odišla porozprávať s novým klientom, ktorý si chcel objednať lekcie jazdenia. Okrem trénovania tímu a starostlivosti o živelné kone totiž viedla jazdeckú školu s ôsmimi obyčajnými poníkmi. Všetci členovia tímu jej počas víkendov a prázdnin pomáhali.

Teraz sa všetci piati striedali pri jazde pozdĺž arény, pričom si podávali štafetový kolík. Alex, Imogen a Bea s tým nemali žiadny problém, ale Uhlík sa zakaždým rozbehol skôr, ako sa Amare podarilo poriadne chytiť kolík, takže jej padal. Kalini sa nedokázala upokojiť, a tak jej vždy spadol. Alex začínal byť netrpezlivý.

„Hej, vy dve, dajte sa dokopy! Dokážete to aj lepšie!“

Amara si všimla, že Kalini nemá ďaleko k slzám. „Alex, to, že na nás budeš kričať, nám nepomôže.“

„A čo vám pomôže?“ spýtal sa Alex nahnevane. „Lebo ak budete takto pokračovať, skončíme na tých pretekoch ako poslední.“

„Alex, prestaň kričať!“ zvolala Imogen.

„Fúha, čo sa to tu deje?“ Amara sa rozhliadla okolo seba a zbadala dvoch starších jazdcov Jasmine a Ollieho. Prichádzali k bráne na svojich poníkoch Obláčikovi a Širokovi. Jasmine a Ollie boli až donedávna členmi tímu. Chodili do posledného ročníka strednej školy a museli sa sústrediť na maturitné skúšky, preto ich

v tíme nahradili Amara s Kalini. „Počuli sme vás už zďaleka,“ povedala Jasmine.

„Alex je fakt otravný,“ odvetila Amara.

„Stále na nás kričí a...“

„Lebo Amara a Kalini nevedia poriadne chytiť štafetový kolík!“ prerušil ju Alex hlasno.

„Obaja sa upokojte,“ zahriakla ich Jasmine. „Ak vás Jill nájde, ako po sebe kričíte, bude sa hnevať.“

Obaja sa utíšili. Jasmine mala pravdu. Jill by hádky v tíme nestrpela.

„Dobre, takže vy by ste sa chceli zlepšiť v štafete?“ spýtala sa Jasmine Amary a Kalini, ktoré prikývli. „Potom si zapamätajte, že musíte dôverovať svojim poníkom a udržiavať očný kontakt s jazdcom, ktorému kolík podávate.“